

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce Ing. M. D., zastoupeného JUDr. Jaroslavem Polanským, advokátem se sídlem Praha 5, Elišky Peškové 15, proti žalovanému: Česká republika - Ministerstvo obrany, Praha 6, Tychonova 1, zastoupenému Vojenským úřadem pro právní zastupování Ministerstva obrany, Praha 6, nám. Svobody 471, o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2006, čj. 44 Ca 25/2006 – 47,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2006, čj. 44 Ca 25/2006 – 44 se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ředitele Vojenského zařízení 3818 Stará Boleslav ze dne 19. 7. 2004, čj. 65608-43/2004-3818 bylo s poukazem na ustanovení § 107 odst. 7, § 110 odst. 1 a § 111 odst. 2 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání vysloveno, že žalovaný je povinen zaplatit České republice – Ministerstvu obrany náhradu škody ve výši 67800 Kč.

Rozhodnutím velitele Vojenského útvaru 2565 Stará Boleslav ze dne 22. 9. 2004, čj. 5230/2004-2565 bylo zamítnuto odvolání žalobce a uvedené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 19. 7. 2004 bylo potvrzeno.

Dne 17. 2. 2006 podal žalobce u Krajského soudu v Praze žalobu, kde jako žalovaného označil Českou republiku – Ministerstvo obrany s návrhem rozsudečného výroku na zrušení rozhodnutí ředitele Vojenského zařízení 3818 Stará Boleslav ze dne 19. 7. 2004, čj. 65608-43/2004. Z textu žaloby je zcela zřejmé, že v daném případě byla vydána dvě správní rozhodnutí a to jak správním orgánem prvního i druhého stupně s jejich náležitým označením. Kopie obou těchto rozhodnutí byly i k žalobě připojeny.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2006, čj. 44 Ca 25/2006 – 47 byla tato žaloba odmítnuta. Krajský soud vycházel z toho, že označení žalovaného je v rozporu s § 69 správního řádu, neboť neodpovídá správnímu orgánu, který rozhodl v posledním stupni. Poučení žalobce v tomto směru by dle krajského soudu bylo v rozporu se zásadou rovného postavení účastníků a jde tedy o neodstranitelný nedostatek podmínky řízení.

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení tohoto usnesení. Poukázal zejména na to, že dle jeho názoru se nejedná o neodstranitelný nedostatek podmínky řízení.

Žalovaný resp. Vojenský úřad pro zastupování Ministerstva obrany ve vyjádření ke kasační stížnosti se ztotožnil s názorem vyjádřeným v napadeném usnesení a navrhl, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud posoudil napadené rozhodnutí v rozsahu kasační stížnosti, přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

V již řadě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu bylo poukázáno na to, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., není osoba žalovaného určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon. Je tedy věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být a ne s tím, koho chybně označil v žalobě žalobce. Tento právní názor vyslovil zdejší soud např. v usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 10. 2004, čj. 5 Afs 16/2003 – 56, na které je možno plně odkázat (publikováno pod č. 534/2005 Sb. NSS). Toto (publikované) usnesení se týkalo případu, kdy v žalobě byl jako žalovaný označen správní orgán prvního stupně, ale z obsahu žaloby bylo zřejmé, že žalobce brojí i proti rozhodnutí správního orgánu druhého stupně. Není důvodu ani v nyní projednávané věci vycházet z odlišného stanoviska, neboť jediná odchylka spočívající v tom, že jako žalovaný byl označen jiný orgán, než orgán, který vydal rozhodnutí v prvním či druhém stupni, je pro právní posouzení této věci nepodstatné I zde je rozhodující, že postavení žalovaného je určeno přímo zákonem.

Z těchto důvodů bylo kasační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Praze zrušeno. V dalším řízení bude na tomto soudu, aby jednal jako s žalovaným se správním orgánem, který v této věci vydal správní rozhodnutí v posledním stupni.

Pro úplnost je třeba uvést, že v záhlaví tohoto rozsudku byli účastníci řízení označeni ještě ve shodě s napadeným usnesením, když i s těmito účastníky bylo jednáno i v řízení o kasační stížnosti jak krajským soudem, tak i Nejvyšším správním soudem (v tomto řízení nebylo možné tento rozsudek předjímat).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí o věci samé (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu